

Sygn. akt IV KK 108/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSN Jarosław Matras

Protokolant Dorota Szczerbiak

w sprawie J. N.

skazanego za czyny z art. 190 § 1 k.k. i art. 216 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 22 maja 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego - Sąd Grodzki w C. z dnia 4 listopada 2008 r.,
sygn. akt XI K [...],

**uchyla wyrok Sądu Rejonowego w C. i sprawę
przekazuje temu Sądowi do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

J. N. został oskarżony o popełnienie dwóch czynów: z art. 190 § 1 k.k.
i art. 216 § 1 k.k. Prokurator wraz z aktem oskarżenia skierował
do właściwego Sądu wnioski w trybie art. 335 k.p.k. o dobrowolne poddanie
się odpowiedzialności przez J.N. Uzgodnione i zaproponowane
przez prokuratora rozstrzygnięcie skutkowało wydaniem przez Sąd Rejonowy

w C. wyroku z dnia 4 listopada 2008 r., sygn. akt XI K [...], na mocy którego oskarżony został uznany winnym I z zarzucanych mu czynów wyczerpującego dyspozycję art. 190 § 1 k.ki za to została mu wymierzona kara 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz II z zarzucanych mu czynów wyczerpującego dyspozycję art. 216 § 1 k.k. i za to została mu wymierzona kara 2 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczone w ten sposób kary pozbawienia wolności zostały na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączone i wymierzono skazanemu karę łączną 4 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 3 wyroku). Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej warunkowo zawieszono na okres próby 2 lat, wymierzono nadto ww. karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 10 zł, na poczet której zaliczono okres zatrzymania od dnia 16 lipca 2008 r. do dnia 17 lipca 2008 r. ustalając, że jeden dzień pozbawienia wolności równy jest dwóm stawkom dziennym grzywny. W pkt 7 wyroku rozstrzygnięto w przedmiocie opłat i wydatków.

Wyrok Sądu Rejonowego nie został zaskarżony i uprawomocnił się 13 listopada 2008 r. (k. 41).

Jak wynika z akt sprawy, postanowieniem z dnia 15 marca 2011 r. Sąd Rejonowy w C., sygn.. akt XI Ko [...] (k. 61) zarządził wobec J. N. wykonanie kary 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie o sygn.. akt XI K [...], a Sąd Okręgowy w C. utrzymał to postanowienie w mocy (k. 74 postanowienie z dnia 12 maja 2011 r., sygn.. akt VII Kzw [...]). Ze znajdującego się na k. 149 akt sprawy obliczenia kary wynika, że skazany odbył orzeczoną karę w dniach od 24 lutego 2012 r do dnia 22 czerwca 2012 r.

Kasację, na korzyść skazanego, wywiódł Prokurator Generalny zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego – art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wadliwego wniosku prokuratora o skazanie ww. oskarżonego bez przeprowadzenia rozprawy i wydaniu wyroku zgodnego z tym wnioskiem, w konsekwencji czego doszło do rażącej obrazy przepisu prawa materialnego tj. art. 216 § 1 k.k., poprzez wymierzenie za ten

czyn kary 2 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy jest on zagrożony karą grzywny albo karą ograniczenia wolności, co skutkowało orzeczeniem za oba przypisane J. N. czyny kary łącznej 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie w sprawę Sądowi Rejonowemu w C. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna, co skutkować musiało wydaniem orzeczenia o charakterze kasatoryjnym.

Rację ma bowiem skarżący gdy twierdzi, że zaskarżone orzeczenie Sądu Rejonowego w C. zapadło z rażąca obrazą przepisów prawa procesowego i materialnego wskazanych w *petitum* skargi.

Sąd Najwyższy w licznych judykatach dotyczących stosowania trybów konsensualnych wielokrotnie wskazywał, że nie zyskuje aprobaty sposób procedowania przez sądy, sprowadzający się do bezkrytycznego akceptowania wniosków prokuratorskich o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy, szczególnie w sytuacji gdy zawiera on propozycje niezgodnych z prawem rozstrzygnięć. Skierowanie wniosku przez prokuratora w trybie art. 335 § 1 k.p.k., nie zwalnia sądu *meriti* od bezwzględnego obowiązku kontroli jego formalnej i materialnej poprawności, a zakresem tej weryfikacji winna zostać objęta kwestia dopuszczalności postulowanych przez prokuratora rozstrzygnięć.

Poprawna weryfikacja wniosku złożonego przez prokuratora, której bezspornie w przedmiotowej sprawie zabrakło, uchronić mogła od popełnienia tak istotnego dla rozstrzygnięcia błędu.

Wniosek o wymierzenie skazanemu kary - za przypisany czyn z art. 216 § 1 k.k. – 2 miesięcy pozbawienia wolności, nie mógł zostać skutecznie zaakceptowany. Z przepisu tego w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że jedynymi sankcjami jakie mogą zostać orzeczone w odniesieniu do sprawcy może być kara grzywny albo kara ograniczenia wolności. Sąd Rejonowy podchodząc do wniosku w sposób lekkomyślny i w konsekwencji wymierzając oskarżonemu zaproponowaną karę pozbawienia wolności w sposób oczywisty i rażący obraził powołany wyżej przepis.

Zgodzić się w pełni należy z prokuratorem, że naruszenie tego przepisu miało istotny wpływ na treść wyroku, gdyż spowodowało w rezultacie wymierzenie J. N. kary łącznej 4 miesięcy pozbawienia wolności, powstałej przecież z połączenia kar jednostkowych orzeczonych za czyn z art. 190 § 1 k.k. – 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczonej w sposób wadliwy za czyn z art. 216 § 1 k.k. – 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Tymczasem rzetelna kontrola wniosku i dostrzeżenie tej oczywistej wady przez procedujący Sąd skutkować powinna bądź poddaniem pod rozagę stron modyfikacji w tym zakresie wniosku, bądź to – w przypadku braku konsensusu – skierowaniem sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych (art. 343 § 7 k.p.k.).

W toku ponownego rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy uwzględni powyższe uwagi oraz wszystkie następne procesowe okoliczności jakie zaszły wobec skazanego, w konsekwencji wyda orzeczenie zgodne z obowiązującymi przepisami.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji wyroku.